

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudkyně Pavly Klusáčkové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobce: **Bc. P. H.**
bytem X,

proti
žalované: **Univerzita Karlova**
sídlem Ovocný trh 560/5, Praha 1,

o žalobě proti rozhodnutí rektora žalované ze dne 28. 2. 2017, č. j. POP/UKRUK/12/130473/2016-3 a ze dne 28. 3. 2017, č. j. POP/UKRUK/2/131456/2017-3

takto:

- I. Rozhodnutí rektora žalované ze dne 28. 2. 2017, č. j. POP/UKRUK/12/130473/2016-3 a ze dne 28. 3. 2017, č. j. POP/UKRUK/2/131456/2017-3 se zrušují a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení 6 000 Kč.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí rektora žalované ze dne 28. 2. 2017, č. j. POP/UKRUK/12/130473/2016-3 a ze dne 28. 3. 2017, č. j. POP/UKRUK/2/131456/2017-3. Rozhodnutím ze dne 28. 2. 2017, č. j. POP/UKRUK/12/130473/2016-3 (dále jen „napadené rozhodnutí MFF“) rektor žalované k odvolání žalobce změnil své rozhodnutí ze dne 14. 12. 2016, č. j. POP/UKRUK/12/130473/2016-1, kterým byl žalobci jako studentu magisterského studijního programu Matematika, Matematicko-fyzikální fakulty (dále jen „MFF“) stanoven poplatek spojený se studiem ve výši 22.000 Kč za dalších započatých 6 měsíců studia od 2. 10. 2016 do 2. 4. 2017. Změna rozhodnutí MFF se dotýkala toliko splatnosti poplatku. Rozhodnutím ze dne 28. 3. 2017, č. j. POP/UKRUK/2/131456/2017-3 (dále jen „napadené rozhodnutí FSV“) rektor žalované zamítl odvolání žalobce a potvrdil své rozhodnutí ze dne 13. 2. 2017, č. j. POP/UKRUK/2/131456/2017-1, kterým byl žalobci jako studentu magisterského studijního programu Ekonomické teorie, Fakulty sociálních věd (dále jen „FSV“), stanoven poplatek spojený se studiem ve výši 19.000 Kč za započatých 6 měsíců studia od 19. 12. 2016 do 19. 6. 2017.
2. V napadených rozhodnutích rektor žalované shodně poukázal na relevantní ustanovení zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (dále jen „zákon č. 111/1998 Sb.“), na základě kterých dospěl k závěru, že při vydání napadených rozhodnutí byl dostatečně zjištěn skutkový stav věci a byly splněny podmínky pro stanovení poplatku spojeného se studiem a výše poplatku spojeného se studiem i období, na nějž byl stanoven, byly stanoveny správně způsobem uvedeným v odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně.
3. Dále rektor žalované v napadených rozhodnutích konstatoval, že se ztotožnil s doporučením poradní komise a s ohledem na to, že zde není dán žádný důvod pro prominutí či snížení poplatku či odložení jeho splatnosti podle zásad uvedených ve Statutu Univerzity Karlovy (dále jen „Statut“), postupoval v souladu s § 58 odst. 7 zákona č. 111/1998 Sb. ve spojení s čl. 3 odst. 5 Přílohy č. 2 Statutu a opatření rektora žalované č. 12/2015 „*Postup při posuzování žádostí o úlevy na poplatcích spojených se studiem*“ a požadovanou úlevu na poplatek neposkytl.

II. Obsah žaloby a související vyjádření

4. Žalobce v podané žalobě namítal, že z napadeného rozhodnutí důvod vyměření poplatku za studium jasně a srozumitelně nevyplývá a je nutno jej dovozovat. Tvrdil, že studium bakalářského studijního programu Ekonomická teorie na FSV bylo sice ukončeno dříve než v řádném tříletém termínu nikoliv však neúspěšně, ale zanecháním studia dle § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 111/1998 Sb., a to výlučně z důvodu přijetí do navazujícího magisterského studia Ekonomická teorie na FSV. Studium navazujícího magisterského programu mu bylo umožněno úspěšným absolvováním bakalářského studia na MFF. Jedná se tedy nikoliv o údajně neúspěšně ukončené studium, nýbrž o předchozí studium, po jehož ukončení student řádně ukončí magisterský studijní program, což není zákonným důvodem k vyměření poplatku za studium.
5. Namítal, že napadené rozhodnutí je založeno na nedostatečném a nesprávném zjištění skutkového stavu, neboť v napadeném rozhodnutí není zmínka o tom, že žalobce pokračuje ve studiu navazujícího magisterského programu Ekonomická teorie na FSV.

Navíc v dokumentu založeném ve spisu, nazvaném „*Poplatky spojené se studiem*“ je zřejmě omylem 2x uvedeno bakalářské studium na FSV, zatímco magisterské studium v něm uvedeno není. V důsledku tohoto pochybení rektor žalované nemohl zjistit, že se § 45 odst. 3 zákona č. 111/1998 Sb. na studium nevztahuje a že z dílky § 56 odst. 1 zákona č. 111/1998 Sb. nevyplývá, že zanechání studia je automaticky považováno za neúspěšné studium. V této souvislosti upozornil, že doba tří let platná pro bezplatné magisterské studium na MFF uplyne až dne 30. 9. 2017 a na FSV o rok později. Žalobce tak nepřekročil standardní dobu studia navýšenou o 1 rok.

6. Dále uvedl, že proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ve věci poplatku na MFF podal včas na formuláři předepsaném UK odvolání, ve kterém vznesl důvody nesprávnosti tohoto rozhodnutí. Namítal, že rektor žalované tyto důvody odmítl, a to bez jakéhokoliv racionálního odůvodnění. Konkrétně rektor žalované zcela ignoroval námitku neoprávněnosti vyměření poplatku, ve které žalobce poukazoval na studium magisterského programu Ekonomická teorie na FSV přímo navazujícího na údajně neúspěšně zakončené bakalářské studium Ekonomické teorie na FSV, a dále námitku, podle které neuplynula standardní doba studia zvětšena o jeden rok. Za pochybný označil žalobce argument rektora žalované, podle kterého se řídil doporučením Poradní komise, a to aniž by byly uvedeny jakékoliv konkrétní důvody vedoucí Poradní komisi k nevyhovění odvolání a k odmítnutí žádosti o snížení či prominutí poplatku za studium. Žalobci tak není zřejmé, proč nebyly akceptovány důvody uvedené v jeho odvolání.
7. Tvrdil, že mu nebyla umožněna účast na projednání věci, nebyl vyrozuměn o projednání důkazů mimo ústní jednání a nemohl nahlédnout do spisu před ukončením řízení.
8. Napadená rozhodnutí jsou dle žalobce zjevně nesmyslným výkladem zákona č. 111/1998 Sb., když ustanovení zakotvená v zákoně za účelem zabránění prodlužování studia jsou aplikována na případ zkrácení studia. Problémem zvoleného výkladu je, že velmi formálním výkladem je presumováno prodloužení studia jako jiné než řádné ukončení bakalářské části studia, ačkoliv věcně je celkové studium o celý jeden rok zkráceno.
9. Dle žalobce je vyměření poplatku zjevně nepřiměřeně tvrdou aplikací zákona, neboť k ukončení bakalářského studia nedošlo nedbalostí, nedostatečným studijním prospěchem, laxním přístupem či jakýmkoliv jiným zaviněním žalobce, ale výlučně jeho přijetím na navazující magisterské studium. V této souvislosti poukázal na skutečnost, že v případě, že by požádal o přerušení bakalářského studia na FSV, poplatku za delší studium by se vyhnul. Žalobce žádal studijní oddělení FSV o radu, jak ve svém případě postupovat a bylo mu doporučeno studium ukončit.
10. Podáním ze dne žalobce rozšířil žalobu proti napadenému rozhodnutí FSV a odkázal, případně zopakoval důvody uvedené v žalobě.
11. Nad rámec vznesených námitek žalobce upozornil, že obě napadená rozhodnutí jsou identická, když se liší jen absencí odstavce o změně termínu splatnosti. Z uvedeného žalobce dovozoval, že jsou rozhodnutí o stanovení poplatku vydávána značně automatizovaně, bez řádného prozkoumání skutkového stavu věci a znění odvolání, což je v rozporu s obecnými zásadami odůvodnění správního rozhodnutí.
12. S ohledem na shora uvedené žalobce navrhl, aby soud napadená rozhodnutí zrušil s tím, že žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení.

13. Žalovaná v písemném vyjádření k podané žalobě označila za nedůvodnou námitku, podle které studium žalobce v bakalářském studijním programu Ekonomická teorie na FSV nebylo ukončeno neúspěšně, ale zanecháním studia podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 111/1998 Sb. Uvedla, že zákon č. 111/1998 Sb. rozlišuje ukončení studia v § 55 odst. 1, podle něhož se studium řádně ukončuje absolvováním studia v příslušném studijním programu. V § 56 odst. 1 zákona č. 111/1998 Sb. jsou pak uvedeny další způsoby ukončení studia jinak než řádně, mezi něž patří i zanechání studia. V tomto případě jde však o neúspěšné ukončení studia. Žalobce se dobrovolně rozhodl studovat dva bakalářské studijní programy a rovněž dobrovolně se vzdal možnosti úspěšně ukončit studium v bakalářském studijním programu Ekonomická teorie na FSV, tj. řádně absolvováním. Tvrdila, že důvody pro zanechání studia nejsou relevantní. Stejně tak není relevantní subjektivní pocit žalobce ohledně ukončení studia.
14. Dále žalovaná s poukazem na § 58 odst. 3 zákona č. 111/1998 Sb. tvrdila, že žalobcovo studium v bakalářském studijním programu Ekonomická teorie na FSV je v napadených rozhodnutích uvedeno zcela správně.
15. K námitce, podle které je žalobcovo studium v bakalářském studijním programu na FSV, uvedeno ve správním spisu dvakrát, žalovaná sdělila, že toto studium je uvedeno pouze jedenkrát a je rozepsáno do dvou řádků. Žalobcovo studium v magisterském studijním programu na FSV ve správním spisu ani napadeném rozhodnutí uvedeno není, neboť toto studium nemělo vliv na vznik poplatku. Žalobce je totiž studuje souběžně s magisterským studijním programem Matematika na MFF. Ve správním spisu a napadených rozhodnutích jsou uvedeny pouze ty skutečnosti, které mají vliv na vznik poplatkové povinnosti.
16. Tvrdila, že v napadeném rozhodnutí je výslovně uvedeno, že v případě žalobce byla při stanovení poplatku spojeného se studiem do celkové doby studia započtena doba studia studijního programu Matematika, který navazuje na bakalářský studijní program na MFF a doba předchozího studia bakalářského studijního programu Ekonomické teorie na FSV, které bylo ukončeno jinak než řádně. Doba studia, po níž žalobce studoval v bakalářském studijním programu Ekonomická teorie na FSV souběžně se studiem programu Matematika, který navazuje na bakalářský studijní program na MFF, byla započtena pouze jednou.
17. Uvedla, že pokud by žalobce neukončil studium v bakalářském studijním programu Ekonomická teorie na FSV jinak než řádně, bylo by jeho studium bezplatné. Žalovaná je povinna dle § 58 odst. 3 zákona č. 111/1998 Sb. zohlednit i dobu studia ukončeného jinak než řádně, tj. dobu od 3. 9. 2013 do 14. 7. 2015, konkrétně dobu, která není v souběhu s aktuálním studiem na MFF. Celková doba studia v případě žalobce tak překročila standardní dobu studia studijního programu matematika, který navazuje na bakalářský studijní program na MFF a který je akreditovaný se standardní dobou studia 2 roky.
18. Konstatovala, že vzhledem k tomu, že došlo k naplnění důvodů pro stanovení poplatku spojeného se studiem i ve druhém souběžném žalobcově studiu magisterského studijního programu Ekonomická teorie na FSV, bylo vydáno napadené rozhodnutí FSV. V řízení o stanovení poplatku spojeného se studiem žalovaná vycházela z obdobných podmínek jako v řízení, v němž bylo vydáno napadené rozhodnutí MFF. Každé aktuální studium se totiž pro účely stanovení poplatku spojeného se studiem v souladu s § 58 odst. 3 zákona č. 111/1998 Sb. posuzuje zvlášť.

19. Dle žalované se žalobce mylí, když uvádí, že mu nebyla v rozporu se zákonem umožněna účast na projednání věci, nebyl vyrozuměn o projednávání důkazů mimo ústní jednání a nemohl nahlédnout do spisu před ukončením řízení. K tomu žalovaná odkázala na speciální úpravu obsaženou v § 68 odst. 2 zákona č. 111/1998 Sb. a tvrdila, že její postup byl plně v souladu se zákonem č. 111/1998 Sb.
20. K prominutí, snížení poplatku či odložení jeho splatnosti žalovaná uvedla, že k takovému postupu nebyly shledány důvody. K tomu žalovaná odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 5. 2009, č. j. 6 Ads 26/2009-67, podle kterého stručnost odůvodnění nemusí sama o sobě znamenat nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Soud může jako překlenutelnou procesní chybu posoudit to, když i přes nedostatečné odůvodnění písemného vyhotovení rozhodnutí jsou skutkové údaje, z nichž správní orgán vycházel, obsahem správního spisu, a skutkové a právní úvahy správního orgánu, které vedly k vydání rozhodnutí, jsou ze spisu alespoň v základních rysech bez pochyby rekonstruovatelné. Dle žalované pokud soud dojde k závěru, že napadená rozhodnutí nejsou dostatečně odůvodněna, lze v daném případě zjistit skutkové údaje, z nichž žalovaná vycházela, ze správního spisu. Skutkové a právní úvahy, které vedly k vydání napadených rozhodnutí, jsou ze spisu alespoň v základních rysech bez pochyby rekonstruovatelné.
21. Vzhledem k uvedenému žalovaná navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
22. V reakci na vyjádření žalované žalobce rozporoval názory žalované s tím, že žalovaná nereaguje na argumenty žalobce.

III. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

23. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadená rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).
24. Soud rozhodl v souladu § 51 odst. 1 s.ř.s. bez jednání, protože žádná ze stran s takovým postupem nevyjádřila nesouhlas.
25. Podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.
26. Žaloba je důvodná.
27. Soud se předně zabýval námitkou žalobce, podle které se rektor žalované v napadených rozhodnutích nezabýval námitkami žalobce uvedenými v jednotlivých odvoláních (bod 6.), tj. námitkou nepřezkoumatelnosti napadených rozhodnutí. K uvedené námitce soud poukazuje na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu (viz např. rozsudek ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007 -84, www.nssoud.cz) podle které, jestliže se správní orgán v rozhodnutí o opravném prostředku nevypořádá se všemi námitkami, které v něm byly uplatněny, způsobuje to nepřezkoumatelnost rozhodnutí spočívající v nedostatku jeho důvodů (§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.). Z odůvodnění rozhodnutí o opravném prostředku tak musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky žalobce za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestřené žalobcem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se

řídil při hodnocení důkazů. Rozhodnutí, jehož odůvodnění obsahuje pouze obecný odkaz na to, že napadené rozhodnutí bylo přezkoumáno a jeho důvody shledány správnými, je nepřezkoumatelné, neboť důvody, o něž se výrok opírá, zcela chybějí.

28. K uvedené námitce ze správního spisu předloženého žalovaným vyplynuly tyto pro posouzení věci rozhodné skutečnosti: Podáními ze dne 17. 1. 2017, respektive ze dne 14. 3. 2017 v obou případech označenými jako „*Odvolání proti rozhodnutí o vyměření poplatku spojeného se studiem*“ žalobce napadl rozhodnutí rektora žalované ze dne 14. 12. 2016, č. j. POP/UKRUK/12/130473/2016-1, respektive ze dne 13. 2. 2017, č. j. POP/UKRUK/2/131456/2017-1. V obou odvoláních žalobce shodně namítal neoprávněnost vyměření poplatku, a to z důvodu chybného započtení ukončeného studia bakalářského programu Ekonomická teorie na FSV. Tvrdil obdobně jako v podané žalobě, že studium tohoto bakalářského programu bylo sice ukončeno dříve než v řádném termínu, nikoliv však neúspěšně, ale zanecháním studia dle § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 111/1998 Sb., a to z důvodu přijetí do navazujícího magisterského studia. Tuto námitku žalobce rozvinul zcela obdobným způsobem jako v podané žalobě. Stejně jako v podané žalobě žalobce v podaných odvoláních tvrdil, že celková doba studia stanovená v § 58 odst. 3 zákona č. 111/1998 Sb. nepřesáhla standardní dobu studia zvětšenou o 1 rok. Zároveň žalobce žádal o prominutí poplatku, případně snížení poplatku z důvodů, že dokončuje studium v navazujícím magisterském studijním programu nepřekračujícím standardní dobu studia navýšenou o 1 rok, vyměření poplatku by bylo nepřiměřeně tvrdou aplikací zákona, neboť nedošlo k ukončení bakalářského studia nedbalostí, nedostatečným studijním prospěchem či jakýmkoliv zavinění studenta, ale až po přijetí na navazující magisterské studium, což bylo umožněno úspěšným ukončením bakalářského studia na MFF. Ukončením bakalářského studia na FSV a zahájením magisterského studia tak došlo ke zkrácení celkové délky bakalářského a magisterského studia, nikoliv k jeho prodloužení. Konečně žalobce žádal o prominutí poplatku z důvodu zhoršení zdravotního stavu, způsobeným souběžným studiem dvou náročných magisterských programů. Nad rámce odvolání ze dne 17. 1. 2017 žalobce v odvolání ze dne 14. 3. 2017 uvedl, že namítá nemožnost vyměření poplatku spojeného se studiem dvakrát za stejnou dobu a dále poukazoval na skutečnost, že mu bylo přiznáno prospěchové stipendium. Na výše uvedené námitky rektor žalované v napadených rozhodnutích nikterak nereagoval (viz výše bod 2. a 3.).
29. Z výše uvedeného vyplývá, že odůvodnění obou napadených rozhodnutí nesplňují požadavky na přezkoumatelnost rozhodnutí o oprávněm prostředku, která je dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu nezbytná. Žalobce v podaných odvoláních uvedl konkrétní námitky, pro které považoval rozhodnutí správního orgánu I. stupně za nesprávná, avšak rektor žalované na tyto námitky v odůvodnění napadených rozhodnutí nikterak nereagoval. Ostatně tato skutečnost vedla žalobce k tomu, že své námitky uplatněné v odvolání zopakoval i v podané žalobě. Z napadených rozhodnutí tedy není seznatelné, z jakých důvodů považuje rektor žalované námitky žalobce za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti uváděné žalobcem za nerozhodné, nesprávné a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Napadená rozhodnutí jsou tak nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.
30. Na výše uvedeném nemůže nic změnit skutečnost, že žalovaná ve vyjádření k podané žalobě reagovala na některé námitky žalobce uvedené v žalobě, respektive v podaných

odvoláních. Je tomu tak proto, že nedostatek odůvodnění napadených rozhodnutí nemůže být tímto způsobem zhojen. Soudní řízení správní je totiž zcela samostatným a nezávislým prostředkem určeným k ochraně veřejných subjektivních práv osob. Nejedná se tak o další stupeň (instanci) správního řízení, prostřednictvím kterého by bylo možno odstranit vady předchozího správního řízení.

31. Soud se plně ztotožňuje se závěry Nejvyššího správního soudu vyjádřenými v rozsudku ze dne 6. 5. 2009, č. j. 6 Ads 26/2009-67, na který poukazovala žalovaná ve vyjádření k podané žalobě. Nicméně v projednávaném případě, na rozdíl od případu, kterým se zabýval Nejvyšší správní soud ve zmíněném rozsudku, nastala zcela odlišná procesní situace. V projednávaném případě nejsou ze správního spisu jakýmkoliv způsobem rekonstruovatelné skutkové a právní úvahy, které vedly rektora žalované k vydání napadených rozhodnutí. Konkrétně např. k žádosti žalobce o prominutí, případně snížení poplatku z důvodů uvedených v jednotlivých odvoláních žalobce (viz bod 27), ze správního spisu a napadených rozhodnutí nevyplývají žádné úvahy rektora žalované. Není tak nikterak zřejmé, proč tyto důvody rektor žalované považoval za neoprávněné. S ohledem na odlišnou procesní situaci nepovažuje soud odkaz žalované na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 5. 2009, č. j. 6 Ads 26/2009-67 za relevantní.
32. Naopak námitku žalobce, podle které mu nebyla umožněna účast na projednání věci, nebyl vyrozuměn o projednávání důkazů mimo ústní jednání a nemohl nahlédnout do spisu před ukončením řízení (bod 7.), neshledal soud důvodnou. Je tomu tak proto, že zákon č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), ze kterého žalobce dovozuje svá práva ve správním řízení, je obecným právním předpisem. Podle tohoto obecného právního předpisu postupují správní orgány vždy, když zvláštní (speciální) právní úprava nestanoví odlišný postup. V případě existence zvláštní úpravy jsou správní orgány povinny upřednostnit speciální úpravu před úpravou obecnou obsaženou ve správním řádu. V projednávaném případě zákon č. 111/1998 Sb. v § 68 odst. 2 obsahuje zvláštní úpravu práv a povinností studenta jakožto účastníka správního řízení. Ve smyslu této úpravy není rektor žalované povinen před vydáním rozhodnutí ve věci vyrozumět žalobce o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a právo nahlížet do spisu náleží žalobci až po oznámení rozhodnutí. Rektor žalované tak nepochybil, když postupoval podle zvláštní právní úpravy upravené v § 68 odst. 2 zákoně č. 111/1998 Sb. a žalobci neumožnil účast na projednání věci, včetně nahlédnutí do spisu před ukončením řízení. Pro úplnost soud doplňuje, že spisový materiál, předložený žalovanou, neobsahuje žádný podklad pro závěr, že by v tomto případě došlo k projednání důkazů mimo ústní jednání.
33. S ohledem na skutečnost, že soud shledal žalobou napadená rozhodnutí nepřezkoumatelnými pro nedostatek důvodů, nezabýval se zbylými námitkami žalobce (viz bod 4., 5., 8., 9. a 11), neboť by to bylo předčasné. Tyto námitky vycházejí a rozvíjí námitky, které žalobce uvedl v podaných odvoláních a se kterými se rektor žalované v žalobou napadených rozhodnutí nikterak nevypořádal. Je předně na rektoru žalované, aby se vyrovnal s námitkami žalobce uplatněnými v odvolání, respektive aby vydal soudem přezkoumatelná správní rozhodnutí. Teprve následně může soud přikročit k přezkumu správní úvahy žalovaného správního orgánu.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

34. Protože soud shledal žalobou napadená rozhodnutí nepřezkoumatelnými pro nedostatek důvodů podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s., soud tato rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.
35. Jako obiter dictum Městský soud v Praze upozorňuje rektora želované na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2019, č. j. 9 As 291/2019-33 (blíže viz www.nssoud.cz), podle kterého „absolventům vysoké školy, jejichž nynější vysokoškolské studium nepřesáhlo standardní dobu studia, je na základě pravidla uvedeného v § 58 odst. 3 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, ve znění novely provedené s účinností od 1. 9. 2016 zákonem č. 137/2016 Sb., možné započít do doby studia pouze dřívější řádně neukončená studia po účinnosti této novely a poplatek za delší studium jim vyměřit pouze v případě studií zahájených až po tomto datu“.
36. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalobce a soud proto uložil žalované povinnost zaplatit žalobci ve stanovené lhůtě náhradu nákladů řízení tvořených zaplaceným soudním poplatkem ve výši 6 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 29. října 2020

Mgr. Milan Tauber v. r.
předseda senátu